

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN
VOORZITTER VAN DE TWEEDE KAMER

ARREST

nr. S/2015/0076 van 23 juni 2015
in de zaak RvVB/1415/0312/SA/0305

In zake:

1. de heer **Marc VANKERCKHOVE**
2. Mevrouw **Karine LAUWERS**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Greg JACOBS
kantoor houdende te 1210 Brussel, Kunstlaan 1
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partijen

tegen:

de **deputatie** van de provincieraad van **VLAAMS-BRABANT**

verwerende partij

*Tussenkomen
deputatie:*

de bvba stoeterij VAN PAEMEL,

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Bruno VAN CAUWENBERGH
kantoor houdende te 9230 Wetteren, Kapellendries 8
waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 3 februari 2015 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant van 4 december 2014.

De deputatie heeft het administratief beroep van de verzoekende partijen tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Dilbeek van 14 juli 2014 verworpen.

De deputatie heeft aan de tussenkomen partij een stedenbouwkundige vergunning verleend onder voorwaarden voor het bouwen van een overdekte trainingspiste met stallingen en het aanleggen van een erfverharding.

De bestreden beslissing heeft betrekking op de percelen gelegen te 1703 Schepdaal, Kerkweg 22 en met als kadastrale omschrijving afdeling 6, sectie A, nummers 18s, 28, 18p en 18v.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en heeft het originele administratief dossier neergelegd. De repliek van de tussenkomende partij betreffende de vordering tot schorsing is vervat in haar verzoekschrift tot tussenkomst.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare zitting van 16 juni 2015, waar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Hilde LIEVENS heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Greg JACOBS die verschijnt voor de verzoekende partijen en advocaat Bruno VAN CAUWENBERGH die verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

De verwerende partij is schriftelijk verschenen.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de VCRO, het DBRC-decreet en van het Procedurebesluit hebben betrekking op de tekst van deze artikelen zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. TUSSENKOMST

De bvba Stoeterij VAN PAEMEL verzoekt met een aangetekende brief van 19 maart 2015 om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de Raad heeft met een beschikking van 13 mei 2015 de tussenkomende partij toegelaten om in de debatten over de vordering tot schorsing en vernietiging tussen te komen.

Een uitspraak over de ontvankelijkheid van het verzoek tot tussenkomst is slechts aan de orde wanneer de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

IV. FEITEN

Op 3 april 2014 (datum van de verklaring van volledigheid) dient de tussenkomende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Dilbeek een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het uitbreiden van een paardenfokkerij: bouwen van een nieuwe paardenstal met trainingspiste + aanleggen erfverharding”*.

De aanvraag betreft het uitbreiden van een stoeterij door het bouwen van een overdekte trainingspiste met bijhorend acht stallen voor paarden, een solarium, een wasplaats en een opslagruimte voor voeders en stro met zadelkamer en bijkomende verharding.

Eerder verleende de verwerende partij bij beslissing van 28 februari 2013 een stedenbouwkundige vergunning voor het bouwen van een paardenstal met voorwaarden, met name dat de verharding

aan de straat moet worden verwijderd en de bergruimte, en de verharding errond, achteraan op de woonkavel niet mee wordt opgenomen in de stedenbouwkundige vergunning.

De percelen zijn volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 7 maart 1977 vastgestelde gewestplan 'Halle-Vilvoorde-Asse', gelegen in landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

De percelen zijn niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, maar paalt wel aan een behoorlijk vergunde, niet-vervallen verkaveling, waarbinnen de woning en twee vrijstaande bijgebouwen gelegen zijn.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 7 april 2014 tot en met 7 mei 2014, wordt één bezwaarschrift ingediend door de verzoekende partijen.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwwontwikkeling brengt op 17 april 2014 een gunstig advies uit.

Aquafin brengt op 22 april 2014 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Dilbeek verleent op 14 juli 2014 de stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkomen partij mits naleving van de volgende voorwaarden:

“ ...

- *Er moet een beplantingsplan worden opgemaakt door de dienst land- en tuinbouw van de provincie Vlaams-Brabant (gratis dienstverlening van de provincie); Het beplantingsplan moet worden opgemaakt en opgestuurd naar de dienst ruimtelijke ordening van de gemeente alvorens de werken mogen worden aangevat. De in het beplantingsplan voorziene groenaanleg moet worden uitgevoerd tijdens het plantseizoen volgend op het einde van de ruwbouwwerken.*
- *De gemeentelijke, provinciale en gewestelijke stedenbouwkundige verordeningen inzake afkoppeling van hemelwater afkomstig van dakvlakken en van verharde oppervlakten en het hergebruik van hemelwater moeten worden nageleefd. De regenwaterput en de infiltratievoorziening moeten worden geplaatst zoals aangeduid op de plannen. De in de regenwaterput opgevangen hemelwater moet maximaal herbruikt worden, o.m. voor het reinigen van de stallen en het wassen van de dieren. De op de verhardingen opvangen hemelwater moet worden afgeleid naar de infiltratievoorziening.*
- *Het advies d.d. 22 april 2014 van Aquafin moet strikt worden nageleefd.*
- *Het begin en einde van de bouwwerken moet gemeld worden bij de dienst ruimtelijke ordening zodat de uitvoering volgens de goedgekeurde plannen en de naleving van de voorwaarden kunnen gecontroleerd worden.*
- *De vergunning heeft slechts betrekking op de aangevraagde werken. De niet-vergunde bergruimte (met oppervlakte van 4,6 x 19 m²) achteraan op de woonkavel wordt niet mee opgenomen in de stedenbouwkundige vergunning, evenals de niet vergunde verharding rond deze bergruimte.*
- *De hierbijgevoegde voorwaarden van de bijlage B.*

...”

Het college van burgemeester en schepenen motiveert zijn beslissing als volgt:

- het project stemt overeen met het planologisch voorschrift van landschappelijk waardevol agrarisch gebied;
- de stoeterij is een volwaardig landbouwbedrijf;

- het gebouw wordt op een logische wijze ingeplant, op korte afstand van de bestaande gebouwen en op dezelfde bouwlijn als de woning; de insnijding in het open landschap is relatief beperkt;
- er is sprake van een intensieve groenaanleg rond het gebouw, echter zonder specificatie op de plannen; om de impact te beperken wordt opgelegd dat een beplantingsplan moet worden opgemaakt en uitgevoerd;
- de mogelijke hinder (reuk, geluid, visuele impact, ...) die het gebouw zou kunnen teweeg brengen t.a.v. de woningen in de Kerkweg zal beperkt zijn, gelet op de afstand tussen het gebouw en de dichtstbijzijnde huiskavel.

De verzoekende partijen tekenen tegen deze beslissing op 29 augustus 2014 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 20 november 2014 om dit beroep ontvankelijk maar ongegrond te verklaren en een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden te verlenen.

Na de hoorzitting van 4 december 2014 beslist de verwerende partij op 4 december 2014 om het beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te verlenen onder voorwaarden. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

"a) Volgens het gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse is het goed gelegen in een landschappelijk waardevol agrarisch gebied. Het goed is niet gelegen binnen de grenzen van een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of een ruimtelijk uitvoeringsplan. Het goed paalt aan een goedgekeurde niet vervallen verkaveling waarbinnen de woning en twee vrijstaande bijgebouwen gelegen zijn.

Het gebouw met trainingspiste en stallen ligt in het landschappelijk waardevol agrarisch gebied volgens het gewestplan. Artikelen 11 en 15 van het KB van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen zijn van kracht.

"De agrarische gebieden zijn bestemd voor landbouw in de ruime zin. Behoudens bijzondere bepalingen mogen de agrarische gebieden enkel bevatten de voor het bedrijf noodzakelijke gebouwen, de woning van de exploitanten, benevens verblijfsgelegenheid voor zover deze een integrerend deel van een leefbaar bedrijf uitmaakt, en eveneens para-agrarische bedrijven."

"De landschappelijke waardevolle gebieden zijn gebieden waarvoor bepaalde beperkingen gelden met het doel het landschap te beschermen of aan landschapsontwikkeling te doen."

b) In de omzendbrief betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen van 8 juli 1997 en latere wijzigingen wordt in artikel 11.4.1 omtrent para-agrarische bedrijven een verdere toelichting gegeven. Een voorbeeld van een 'ander para-agrarisch bedrijf, minder afgestemd op de grondgebonden landbouw' dat wordt gegeven is 'een stal voor een paardenhouderij met minstens 10 paarden, waarbij de hoofdactiviteit gericht is op het fokken en/of houden van paarden en eventueel bijkomend op het africhten, opleiden en/of verhandelen ervan, en, afhankelijk van de omvang van de paardenhouderij als activiteit, inclusief de aanhorigheden, zoals bergingen voor voeder, materieel en onderhoud, de gebeurlijke manege, binnen- of buitenpiste, een tredmolen, een groom, verhardingen en afsluitingen, enz.'

Het departement Landbouw en Visserij, Duurzame Landbouwonwikkeling Vlaams-Brabant heeft op 17 april 2014 een gunstig advies gegeven. De aanvraag gebeurt in functie van

een bestaande stoeterij met 38 paarden waarvan 25 merries en 13 hengsten en voldoende aantal NER's. Het betreft hier een volwaardige paardenfokkerij. De aanvraag valt onder een para-agrarische activiteit. De aanvraag is verenigbaar met het planologisch voorschrift van agrarisch gebied.

c) Bij landschappelijk waardevolle gebieden dient in de eerste plaats het bestaande landschapskarakter zoveel mogelijk bewaard te blijven en moet bijzondere aandacht worden besteed aan de esthetische aspecten van nieuwe inplantingen of uitbreidingen. In deze gebieden mogen alle handelingen en werken worden uitgevoerd die overeenstemmen met de in grondkleur aangegeven bestemming, voor zover zij de schoonheidswaarde van het landschap niet in gevaar brengen. Elke bijkomende inplanting onttrekt open ruimte en zet deze om naar bebouwde ruimte, wat nooit tot de versterking van de landschappelijke kwaliteit kan leiden of een integraal behoud hiervan. Maar ook binnen deze bestemming geldt geen absoluut bouwverbod.

De inplanting, zoals voorzien in de aanvraag, houdt rekening met de landschappelijke kwaliteiten en voorziet een aansluiting bij de bestaande bebouwing. De afstand van 9.83m ten opzichte van de bestaande stal wordt ingegeven door de aquafinleiding die dwars over het perceel loopt waarbij een minimale afstand van 5.00m voor het bouwen van een constructie wordt opgelegd. Het gebouw wordt ingeplant in het verlengde van de bouwlijn van de woning. Op deze manier blijft een open doorzicht vanaf de Kerkweg naar het noorden gevrijwaard. Het gebouw heeft een diepte van 36.54m zodat het nog net wordt ingeplant voor de aanvang van het talud langs de oostzijde. Het gedeelte van het terrein waar het nieuwe gebouw wordt ingeplant is nagenoeg vlak, het talud start achter de nieuwe inplanting. Een zicht vanuit het oosten is hierdoor aanvaardbaar aangezien het gebouw lager gelegen is en in het landschap wordt opgenomen. De insnijding in het open landschap is zo beperkt mogelijk gehouden.

Het gabariet van het gebouw met piste en stallen heeft een kroonlijsthoogte van 4.41m en een nok van 8.50m hoogte. Deze hoogte is noodzakelijk om een overdekte piste bruikbaar te kunnen houden. De naastgelegen woning is beperkter in oppervlakte maar heeft een vergelijkbaar profiel en een vrij volumineus dak. Het materiaalgebruik van het nieuwe gebouw is hetzelfde als dat van de recent gerealiseerde stal. Door het uitzicht van baksteenmotief en dakplaten met dakpanprofiel zal het gebouw voldoende aansluiten bij de rest van de bebouwing in de straat.

Het ontwerp voorziet in een nieuwe groenaanplanting links van en voor het gebouw. Hierdoor wordt het zicht op het nieuwe gebouw vanuit het open landschap vanuit noordelijke kant en vanaf de Kerkweg vanuit de westzijde gebroken. Het direct omliggende landschap wordt eveneens gekenmerkt door een aantal groene lijnelementen zoals de bestaande bomenrij langs de voetweg en de Doornbeek. Een toegevoegd beplantingsplan geeft een verdere detaillering van de uitwerking van deze groenaanplantingen. De bestaande hagen met kersenbomen blijven behouden en ook de lindeboom op het einde van de straat wordt mee opgenomen. Er komt een gemengde heg van 108m met 3 planten per lopende meter. Het gaat om een combinatie van hondsroos, haagbeuk, gewone vlier en hazelaar. Het is tevens de bedoeling dat in deze heg een aantal bomen kunnen uitgroeien om een goede integratie in de omgeving te bevorderen.

Het uitzicht waarvan sprake in het beroepschrift dient gerelativeerd te worden en kan niet als een te vrijwaren recht gehandhaafd worden in de ruimtelijke ordening. Het agrarisch gebied heeft niet tot doel het uitzicht van de bewoners of voorbijgangers te dienen. Een dergelijke vrijwaring zou elke verdere ontplooiing van ruimtelijke activiteiten onmogelijk

maken. Hierbij dient opgemerkt te worden dat de betrokken woning van de beroepers op bijna 25m van de perceelsgrens is ingeplant en meer dan 45m vanaf het nieuwe gebouw. De aanvraag is verenigbaar met de goede ruimtelijke ordening van de plaats.

d) Hoofdstuk III, afdeling I, artikel 8 van het decreet van 18 juli 2003 betreffende het algemeen waterbeleid (Belgisch Staatsblad 14 november 2003) legt bepaalde verplichtingen op, die de watertoets worden genoemd. Deze watertoets houdt in dat de eventuele schadelijke effecten van het innemen van ruimte ten koste van de watersystemen worden ingeschat. De aanvraag is gelegen binnen een mogelijk overstromingsgevoelige zone.

Omtrent deze mogelijk overstromingsgevoelige zone, aangeduid op de kaart, heeft de gemeentelijke dienst openbare reinheid in een vorige stedenbouwkundige vergunning aangehaald dat de laatste overstroming dateert van 1978. Sindsdien is er riolering aangelegd en is er een afwateringscollector. Er zijn geen overstromingen meer geweest. Er kan hierdoor vanuit gegaan worden dat niet moet gevreesd worden voor een schadelijk effect voor het plaatselijke watersysteem. Niettemin is het aangewezen dat in het licht van deze gegevens een zo compact mogelijke wijze van bouwen wordt voorzien met een zo laag mogelijke terreinbezetting, waarin de constructie beschermd wordt voor overstromingen en geen ingrepen aan het natuurlijk terrein toegelaten worden.

Een vermindering van de infiltratiecapaciteit is echter een feit door de bouw van de trainingspiste met stallingen en de bijkomende verharding. Voor de al bestaande paardenstal is er in de verleende stedenbouwkundige vergunning van 28 februari 2013 een hemelwaterput voorzien van 20.000 liter met herbruik en een bufferbekken van 15.000 liter en 10.000 liter met een overloop naar de gracht ten westen van het perceel en een max. debiet van 10 l/s/ha.

De aanvraag voorziet in een infiltratievoorziening voor de opvang van het hemelwater van het nieuwe dakoppervlak met ervoor een hemelwaterput van 10.000 liter. Er komt een pompinstallatie met een aanzuigleiding voor hergebruik voor het onderhoud van het gebouw, het reinigen van de verhardingen en de voertuigen. De infiltratiezone heeft een oppervlakte van 100m² en een inhoud van 30.000 liter. Deze infiltratievoorziening heeft een noodoverloop naar de gracht. Ook hier dient een max. debiet van 10 l/s/ha opgelegd te worden.

De nieuwe verharding wordt uitgevoerd in een waterdoorlatende klinkerverharding waarmee er plaatselijke infiltratie wordt beoogd. Gelet op de ondergrond met natte leembodem en een slechte drainageklasse kan het hemelwater bij een hevige regenbui tijdelijk blijven staan op de verharding. De afstand tot woonkavels is wel voldoende groot en het goed van de aanvraag is het laagst gelegen punt ten opzichte van de straat. De woonkavels liggen allemaal hoger (de Kerkweg ligt in helling met het laagste punt in de pijpenkop ter hoogte van het goed in kwestie) waardoor er geen overlast valt te verwachten voor de woningen. Een natuurlijke infiltratie binnen de gegeven context van een verharding rond een paardenhouderij blijft te verkiezen boven een ondoorlatende verharding en opvang met afvoer naar de riolering.

De aanvraag beantwoordt hiermee aan de geldende stedenbouwkundige verordeningen inzake afkoppeling van het hemelwater afkomstig van dakoppervlaktes en verharde oppervlaktes. Op het terrein is er gedeeltelijk natuurlijke infiltratie, gedeeltelijk buffering en gedeeltelijk infiltratie voorzien met hemelwaterputten voor het hergebruik van het hemelwater. Gelet op deze installaties en de aanwezigheid van riolering en

afwateringscollector, waardoor er geen overstromingen meer geweest zijn sinds 1978, kan in alle redelijkheid verwacht worden dat er geen schadelijk effect wordt veroorzaakt in de plaatselijke waterhuishouding, noch dat dit mag verwacht worden ten aanzien van het eigendom in aanvraag.

e) De aanvraag valt onder de toepassing van de MER-screening. In navolging van het Besluit van de Vlaamse Regering van 1 maart 2013 (BS 29 april 2013) dient er voor de aanvraag een project MER-screening te gebeuren. Dit gaat terug op de bijlage III bij het project-MER-besluit. Een screeningsnota maakt deel uit van het aanvraagdossier. In de nota zijn de mogelijke effecten onderzocht. Er wordt kort ingegaan op de disciplines inzake luchtverontreiniging, afvalwaterlozingen, geluid en trillingen en waterhuishouding. Uit de nota kan geconcludeerd worden dat met de aanleg van een trainingspiste met stallingen en bijhorende verharding geen significante negatieve milieueffecten te verwachten zijn.

Een paardenfokkerij hoort thuis in agrarisch gebied, waar mogelijke geluiden en geur van een landbouwbedrijf inherent zijn aan de bestemming van het gebied. Toch is algemeen bekend dat de mogelijke hinder afkomstig van een fokkerij bij een goede bedrijfsvoering eerder beperkt is. De algemene, sectorale en bijzondere vergunningsvoorwaarden dienen te allen tijde gerespecteerd te worden, zodat mogelijke hinder beperkt wordt tot een aanvaardbaar niveau voor mens en milieu.

f) Het ontwerp voorziet in een ruime oppervlakte aan verharding. Het is wenselijk dat de verharding tot een minimum wordt beperkt. Bij de vorige stedenbouwkundige aanvraag van de stalling werd door de deputatie opgelegd dat de verharding aan de straat, gelegen in het landschappelijk waardevol agrarisch gebied, ruimtelijk niet verantwoord is en diende te worden verwijderd. Een minimum aan verharding naar het nieuwe gebouw is nodig. De breedte dient echter beperkt te worden tot 4.00m en enkel plaatselijk, ter hoogte van de poort is het toegelaten dat een diepte van 8.40m wordt gerealiseerd om te kunnen draaien. Deze beperkingen wordt aangeduid op het inplantingsplan.

g) De bergruimte achteraan op de woonkavel is niet vergund. Dit werd al opgemerkt bij de vorige stedenbouwkundige vergunning van de paardenstal op 28 februari 2013. De deputatie heeft toen gesteld dat hiervoor moest nagekeken worden of een regularisatie in aanmerking kan komen gelet op de ligging in de verkaveling. De eigenaars hebben hiervoor een jaar en een half tijd gehad om dit recht te zetten. De regularisatie is niet ingediend waaruit enkel kan besloten worden dat dit tweede bijgebouw niet mogelijk is volgens de geldende verkaveling. Het is ruimtelijk niet aanvaardbaar dat voor eenzelfde bedrijf bijkomende bebouwing wordt vergund terwijl niet vergunde constructies in stand worden gehouden. Daarom wordt in voorliggende aanvraag opgelegd dat vooraleer er gestart kan worden met de uitvoering van de voorliggende aanvraag de berging met de bijhorende verharding, zoals aangeduid op het inplantingsplan, wordt afgebroken. Wanneer deze voorwaarde niet wordt nageleefd, wordt een bouwvoertreding begaan met een onvergunde stalling tot gevolg.

h) Door de beroeper wordt nog een mogelijk parkeerprobleem aangehaald met bijkomende mobiliteitsbewegingen in de Kerkweg. Een bedrijfsactiviteit brengt steeds een zekere mobiliteitsstroom met zich mee. Transport eigen aan de exploitatie van een fokkerij blijft eerder beperkt en zorgt niet voor een grote bijkomende verkeersstroom door het af- en aanrijden. Het gaat hier niet om een manege waar veel publiek wordt verwacht. De bijkomende impact op de mobiliteit is redelijk en aanvaardbaar.

i) In toepassing op art. 4.3.1. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (beoordelingsgronden) kunnen geen opmerkingen gemaakt worden inzake hinderaspecten, gezondheid, gebruiksgenot en veiligheid in het algemeen. Evenmin wordt er geraakt aan het bodemreliëf of zijn er cultuurhistorische aspecten die wegen op de beoordeling. De visueel-vormelijke elementen hebben een beperkte en aanvaardbare impact. De schaal van het project, het ruimtegebruik en de bouwdichtheid sluiten aan en passen voldoende binnen de bestaande omgeving. De aanvraag heeft een geringe impact op de mobiliteit.

De overwegingen in acht genomen komt de aanvraag in aanmerking voor vergunning, om volgende redenen:

- de aanvraag tot oprichting van een gebouw met binnenpiste en stallen is verenigbaar met de planologische bestemming van landschappelijk waardevol agrarisch gebied; de inplanting gebeurt in functie van een paardenfokkerij, een para-agrarische activiteit;*
- door de inplanting van het gebouw op relatief korte afstand van de bestaande stal en op eenzelfde bouwlijn als deze van de woning is de insnijding in het open landschap eerder beperkt; de vooropgestelde materialen met uitzicht van gevelsteen en dakpannen zorgen voor een passende aansluiting met de bestaande bebouwing;*
- door de inplanting voor het talud langs oostelijke zijde, het vlak terrein ter hoogte van het gebouw en de aanleg van bijkomende lineaire groenelementen blijft de visuele impact aanvaardbaar.*
- de aanvraag doorstaat op voldoende wijze de watertoets;*
- de verharde oppervlakte wordt beperkt en de berging met verharding worden afgebroken.”*

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

De tussenkomende partij betwist het belang van de verzoekende partijen bij de voorliggende vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en tot vernietiging van de bestreden beslissing en dus de ontvankelijkheid ervan.

De verwerende partij werpt ook op dat de verzoekende partijen met hun ingeroepen middelen een nieuwe inhoudelijke beoordeling van de stedenbouwkundige aanvraag beogen, terwijl de Raad enkel een wettigheidscontrole kan uitoefenen.

Deze excepties moeten slechts onderzocht en beoordeeld worden wanneer de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Krachtens artikel 40, §1, eerste lid van het DBRC-decreet en de artikelen 56 en 57 van het Procedurebesluit kan de Raad de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing enkel bevelen als de vordering tot schorsing is ingegeven door hoogdringendheid en de verzoekende partij minstens één ernstige middel aanvoert die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden.

A. Hoogdringendheid

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partijen zetten uiteen dat de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing tot een moeilijk te herstellen ernstig nadeel zal strekken.

In de eerste plaats doordat hen het uitzicht op de open ruimte, vanuit hun tuin en vanuit alle kamers die op de eerste verdieping van hun woning zijn gelegen, volledig ontnomen wordt, gelet op de grootte en hoogte van de te bouwen constructie. Met de bouw van de constructie zal ook het uitzicht vanop de wandelweg ernstig aangetast worden, en wordt verder gegaan met het aansnijden van waardevol agrarisch gebied. De verzoekende partijen verwijzen naar rechtspraak van de Raad inzake visuele hinder in landschappelijk waardevol agrarisch gebied, waar de schoonheidswaarde van het landschap een speciale bescherming geniet.

Ten tweede zal de inrichting, waarvan de bestreden beslissing de uitbreiding vergund, een aanzienlijke toename van lawaaihinder met zich meebrengen. Zo zullen er meer bewegingen zijn die geluidshinder met zich mee brengen, nl. voor het vervoeren van de paarden, het optuigen en aftuigen en voor het trainen van de paarden.

Ook de geurhinder zal in sterke mate toenemen nu er onder andere meer mest zal geproduceerd worden.

De bouw van extra stallen zal ook het aantal ratten doen toenemen nu deze graag vertoeven in het hooi van de paardenstallen.

Tenslotte vragen de verzoekende partijen bij de beoordeling van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel een zekere soepelheid aan de dag te leggen, nu blijkt dat het terrein en de inrichting waarop de bestreden beslissing betrekking heeft, wordt gekenmerkt door de aanwezigheid van illegale constructies, meer bepaald werd het berghok achteraan het terrein gebouwd zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, en werd het magazijn dat zich achter de woning van de aanvrager bevindt omgevormd tot een paardenstal, hoewel de aanvrager daarvoor niet over een stedenbouwkundige vergunning beschikte.

Gelet op de precedentes en het feit dat de aanvrager het niet al te nauw lijkt te nemen met de wetgeving, is de kans groot dat de aanvrager zal overgaan tot het tenuitvoerleggen van de bestreden beslissing zonder voorafgaande naleving van de opgelegde voorwaarden.

2.

De verwerende partij antwoordt hierop dat een verzoekende partij in een schorsingsprocedure, ingediend vanaf 1 januari 2015, niet langer een moeilijk te herstellen ernstig nadeel dient aan te

tonen maar wel de hoogdringendheid van de gevorderde schorsing, alsook minstens één ernstig middel dient op te werpen.

De verwerende partij stelt vast dat de verzoekende partijen in hun verzoekschrift op geen enkel ogenblik over de eventuele hoogdringendheid van de gevorderde schorsing spreken, noch blijkt uit hun uiteenzetting dat de vergunde werken dreigen te worden aangevat, of reeds aangevat zijn.

Ook brengen verzoekende partijen geen stavingsstukken bij die aantonen dat de schorsing hoogdringend is, noch zetten zij in hun verzoekschrift uiteen waarom de zaak dermate hoogdringend is om enkel in een beroep tot schorsing te worden behandeld (naar analogie met de vereiste van 'spoedeisendheid' in een schorsingsprocedure bij de Raad van State).

3.

De tussenkomende partij merkt op dat de verzoekende partijen de door hen beweerde zichtontneming en hinder niet concreet maken en niet staven met stukken.

Zij verwijst naar rechtspraak van de Raad die stelt dat een vage, algemene en nietszeggende uiteenzetting geenszins afdoende is.

Met verwijzing naar het uittreksel uit het kadastraal plan meent zij dat de verzoekende partijen verkeerdelijk stellen dat hun perceel grenst aan het perceel waarop de bestreden beslissing slaat.

Hoewel de verzoekende partijen de bewijslast dragen, geven zij geen informatie, geen oriëntatie en ligging en al helemaal geen indeling noch inrichting van hun woning of tuin, noch leggen zij enige aanduiding voor van de vergunde werken of waar die zouden komen.

Verzoekende partijen tonen, volgens de tussenkomende partij, ook op geen enkele manier aan hoe en in welke mate er sprake is van enige hinderaspecten. Voor geur- en lawaaiaspecten dient te worden verwezen naar de milieuvergunning die zelfs nog niet is aangevraagd. Een stedenbouwkundige vergunning op zich geeft geen enkele geur-of lawaaihinder van paarden, stro, enz...

De verzoekende partij moeten de ernst evenals het moeilijk te herstellen karakter concreet aanduiden en individualiseren, wat zij volgens de tussenkomende partij niet hebben gedaan.

Bovendien mag het mogelijks rechtstreeks of onrechtstreeks hinder ondervinden, niet zonder meer gelijkgeschakeld worden met een moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

Ondergeschikt deelt de tussenkomende partij mee dat er nog geen milieuvergunning is opgesteld of ingediend, terwijl voor de beoogde constructie een klasse 2-milieuaanvraag noodzakelijk is. Nu de ene vergunning is geschorst zolang de andere niet is verleend, is niet voldaan aan de bepalingen van artikel 4.8.18§2 VCRO dat stelt dat de schorsing enkel kan worden bevolen als de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Beoordeling door de Raad

1.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige bestuursrechtscolleges heeft een wijziging aangebracht in de schorsingsvoorwaarden. Sinds 1 januari 2015 moet een verzoekende partij, om de schorsing van de tenuitvoerlegging van een

bestreden beslissing te bekomen, minstens één ernstig middel aanvoeren en aantonen dat er sprake is van hoogdringendheid.

De verzoekende partij die zich op de hoogdringendheid beroept, dient, op grond van artikel 40, §1, zesde lid DBRC-decreet en artikel 56, §1, 2° en artikel 57, 1° Procedurebesluit in haar verzoekschrift, ondersteund met de nodige overtuigingsstukken, een uiteenzetting te geven van de redenen die aantonen dat de schorsing hoogdringend is, gelet op de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

Op de verzoekende partij rust de bewijslast om in concreto, met voldoende aannemelijke en precieze gegevens, in het licht van de door haar gevreesde nadelige gevolgen van de bestreden beslissing, aan te tonen dat de afhandeling van de vernietigingsprocedure te laat zal komen om de verwezenlijking van deze nadelen te voorkomen. De verzoekende partij zal dus moeten aantonen dat, mocht zij moeten wachten op het resultaat van de vernietigingsprocedure, zij geconfronteerd zal worden met een welbepaalde schade van een zekere omvang, of met ernstige ongemakken of nadelen. Deze nadelige gevolgen moeten bovendien hun exclusieve oorzaak vinden in de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing en mogen niet nadelig beïnvloed zijn door het eigen gedrag van de verzoekende partij.

2.

Met de verwerende partij en de tussenkomende partij stelt de Raad vast dat de verzoekende partijen enkel een betoog voeren over hun 'moeilijk te herstellen ernstig nadeel'.

Gelet op hogere uiteenzetting neemt de Raad aan dat de uiteenzetting onder de titel 'moeilijk te herstellen ernstig nadeel' in aanmerking kan genomen worden voor zover daaruit feiten blijken die de redenen van hoogdringendheid aantonen.

3.

De tussenkomende partij deelt in haar verzoekschrift tot tussenkomst en tijdens de openbare zitting van 16 juni 2015 mee dat er nog geen milieuvergunning is aangevraagd en dat de vergunde werken nog geen uitvoering hebben genomen.

Artikel 4.5.1, §2 VCRO bepaalt dat een stedenbouwkundige vergunning voor een inrichting, waarvoor een milieuvergunning nodig is, zelfs wanneer het gaat om een uitbreiding van een bestaande inrichting, van rechtswege geschorst wordt zolang de milieuvergunning, die voor deze inrichting nodig is, niet definitief werd verleend overeenkomstig artikel 5, §1 van het Milieuvergunningsdecreet van 28 juni 1985.

Onverminderd de vraag of de verzoekende partijen op een voor de schorsing voldoende wijze aantonen dat de vordering is ingegeven door hoogdringendheid, kan de Raad enkel vaststellen dat, gelet op de wederkerige koppeling tussen de stedenbouwkundige vergunning en de milieuvergunning, de bestreden beslissing niet ten uitvoer kan worden gelegd omdat de voor de uitbreiding vereiste milieuvergunning nog niet voorhanden is, zodat de Raad de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing niet opnieuw kan schorsen.

4.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 40, §1 DBRC-decreet en de artikelen 56 en 57 van het Procedurebesluit gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing alleen geschorst kan worden wanneer er hoogdringendheid wordt aangetoond. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Ernstige middelen

Aangezien in het vorige onderdeel wordt vastgesteld dat de verzoekende partijen de hoogdringendheid niet aantonen, is een onderzoek naar de ernst van de middelen niet aan de orde.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De Raad verwerpt de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.
2. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare zitting op 23 juni 2015, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, tweede kamer, samengesteld uit:

Hilde LIEVENS, voorzitter van de tweede kamer,
met bijstand van

Ingrid VAN AKEN, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier, De voorzitter van de tweede kamer,

Ingrid VAN AKEN

Hilde LIEVENS